

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy óra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
televel.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Fő piact., a város
hazzal szemben.

Hirdetések

Egy hasábos petit-
soronként 5 kr-juval
számítanak.

Nagy az öröm Izráelben!

Debreczen, január 27.

(D.) Az ellenzéki repertoár szaporodott. Megint van min lovagolói. A közmondás vaklova, amelyért ugyan nem lehetne adni egy komoly okot, előkerült. Ha vak is, csak hogy ló, de meg ha ló nincs, számár is jó. Fődolog, hogy örvendhessen a hazafiság a nemzeti korrupciónak, amit a kormány esinált! Mivelhogy akár ki találta ki a vasutat, de hunczút a német! Történetek ugyan nem tisztességes dolgok még Bánffy Dezső előtt is; még az amerikai, de még talán a francia köztársaságban is, és ha netalán Amerika meg Franciaország nem találta ezért elveszni: hát arra való Magyarország! Annyi szent és való, hogy ha bizonyos ellenzéki matadorokon állna, csak hogy a kormányt megbuktassák, meghuznák felette a halálharangot még e mai napon!

Mert hogy ez a Miklós Gyulaféle eset korszerű ne lenne? Mi sem akarjuk elvitatni. Ugy látszik, hogy társadalmunk átalakuló emócióját éli, forrong benne mindenféle vegyelem s fölszínére nemesak gyöngyej kerülnek, hanem salakjai is. És mert a kor-

mányoknak sehohol sincs olyan nagy kezük, hogy azt a forrásban levő társadalomra rátéve, ahol a salak fölbukkanni akar, azt megérezik és vissza nyomják, hát bizony fölbukkan és buggyan az, itt is, ott is. De nem is jó lenne, ha a szeg ki nem ütné magát a zsákból. Csak hadd tudjuk meg, hogy mi van a zsákban, különben nem lehetne róla tenni. Spártában nem volt törvény az apagyilkosságra, mert nem volt apagyilkos, de ahol ez a bűn megszületett, nyomban követte a törvény is. Ime, a Miklós Gyula esete is megszülte a Csáky Albin határozati javaslatát: még mielőtt elveszett volna az ország!...

Igaz, hogy ujjait föltartva már Holló Lajos is kérkedett egy ily javaslattal a nagyobb tekintélyek közé, de hát a Ház lelke rajta hogy nem vette, avagy nem akarta észrevenni Babszem Jankót, de Csáky Albint már nem lehetett meg nem hallgatnia, kivált azon Röntgen-sugarak után, melyekkel Miklós Gyula, a vasutépítési engedélyek hátgerinczébe ütött kést bevilágította.

De még az sem lett volna olyan megrendítő felfedezés, ha ki nem sül, hogy ezt a kést abba a hátgerinczbe pénzért ütötték bele.

Elég késdöfést lát a világ a nélkül, hogy keresztet vetne magára dühből, verekedésből, önvédelemből, pláne véletlenségből avagy vigyázatlanságból ha megtörténik, a fölmerülő sok enyhítő körülmény a borzalomnak élet veszi, de ahol kézrejátsszik a pénz? Ott már begombolkozik a társadalom és törvénykezés egyaránt.

Valamit a kormánynál keresztül vinni? ... Ki állította még azt valaha, hogy az a bűnesetek közé tartozik? Megyénk, városunk, kerületünk érdekében önzetlenül fáradozni? Hiszen ez nagyon szép és nemes dolog, annál inkább hatásos pedig, ha megtudtuk értetni a kormánnyal, hogy kérelmünk igazságos is, jogos is: de ha ezen jognak és igazságnak szinaranyát oly háttérigondolatok közt kérjük, hogy azt majd királyvizbe mártogatva, ami belőle a víz fenekére ül, zsebre vágjuk, azaz: a jogot és igazságot megkoppasztva diszétől, ékes-ségétől megfosztva így, második kézből adjuk annak akit illet? Hát, annak már van egy kis tisztességtelen színezete.

Azért nem fejezem ki magamat keményebben, mert eddig csak szót hallottunk, de medvét nem látunk még. Az a kinpad, ame-

TÁRCSA.

Klasszikus rege.

Bereczky Lajos.

A virág-tündér, a bájos Chloris
Szelid örömben élte napjait
Kies lakában, erdő mély ölen,
Hol esermely zug és illat andalít.

Bóhó dryádok zsongtak éneket
Fülébe, míg künn vigadozva járt;
Arany haját a forrás hús vizén
Fényesre mosni kelt ezer najád.

Nagyon boldog volt . . . Ám egy roszt napon
Vén Boreas az igéző leányt
Megpillantá s szép őszi délután
Kezét megkérni apjához beállt.

Zord vendégének láttán megriadt
A csöndes erdő, a szelid öreg; —
Kérését hallva, busan szóló igent,
Hisz' veszte nélkül, hogy tagadja meg.

Hivatta lányát: Völegényed im
Előtted áll; e nagy hatalmas ur
Hódol neked, ki föld s vizek felett
Uralkodik büszkén, korlátlanul.

A kényszerített, gyöngéd, tünde lény
A rut, morózus aggnak lett neje;
Titokban önté fájó könyeit,
A nymfák mind s a chárissok vele.

Ha jött robajjal a mord férj haza,
Vig arcot otthon nem látván soha,
Felszedte újra bős kisérétét
És törve-zuzva harsogott tova.

Majd vallatóra fogta asszonyát,
Féltése üzte; durván ráperelt:
Vagy nem szeretsz tán, szived másho' vonz? —
Mérgében szája zuzmarát lehelt.

A köny, mi erre válaszként fakadt,
Csak izzitá a vén indulatát;
Zephyrt feledni alkalmad leszen —
Rivallt s idézte rettentő hadát.

Sivítva, zugva jöttek: jégeső,
Vak fergeteg, fagy, hó, siró vihar,
Vad orkánna mind egyesülni kész,
Hogy szörnyű munkát kezdjenek hamar.

Hü rémeim — kezd szóba Boreas,
— S fagyasztó gunynyal villan meg szeme —
Hát illik hozzánk e lány környezet:
Patak zsongása, vig madárzene?

Virágillatnak átkos émelye
Erőnk meglopja, izmunk elpuhul;

Zephyr ha ránk lel s összetűz velünk,
Karunk a harcban gyáván visszahull.

Csatákra edzett, büszke, hős fiak,
Rajtunk e szégyen meg nem eshetik.
A dőre mámor, renyhe nyugalom
Pusztuljon mind, mi csalfa élvre int!

Rontó kedvükre hangzott a parancs,
Örömríadva zugott éljenük;
Nagy siettükbe megtorlódtanak
S az ajtófélf is elrohant velük.

Üvöltve szállt a pusztítás hada;
Himes virányon, merre utja vitt,
Virág letörve, fák tarolva mind,
Madárdanától csöndes a esalit.

Az erdő meghalt; végső sóhaja
Hegy, völgyeken mint nedves, bus köd ül,
Égnek meresztett száraz karjait
Károgyva varjak repdesik körül.

A kékszemű tó szintén holtra vált,
Homály borítja esermely tükörét;
Romlás, enyészet képe mindenütt,
A hó rá lassan szemfedőt terít . . .

Az ádáz munka végrehajtva már;
Lakából a vén, rut művére néz,
Gunyolva szól: Nos, tündöklő Chloris,
Remélem, itt csak majd eszedre térsz? . . .

lyen jelenleg Miklós Gyula áll, elegendő neki még haszról-szóra igaz is, ami legrosszabbat híresztelnek. Nem rontok tehát neki örömmel, hogy gyönyörködve kinjában a tüzes fogóval én is tépjek rajta egyet, de mint publiczista, mint a nyilvánosság nagy tanácsának tagja, indítatva érzem magamat véleményem elmondására és az eszmék tisztázására: de nem valami nagy örömmel teszem.

Azt azonban látom, hogy nem minden ember így gondolkozik. Vihogni hallom a kárörömet; verni a nagy dobot és harsogni a bombahordót, mert hát legyen hála az ellenzék Istenének, nem hagyta elveszni éhen, ismét adott neki egy kis harapni valót. Mert a mi parlamenti életünkben elszomorító és leverő: hogy ellenzékünk csak botrányból táplálkozik. Bus, elégedetlen és levert kedélyű, plane unalmas, ha nem mutatkozik a préda, de mikor a lesből, melyet folytonosan elfoglalva tart, rá dobhatja magát valamire? Igazán vad mohósággal tépázza, s igazán nem igyekszik leplezni falánkságát s bizonyíték nyujtását annak: hogy ebből él, ebből táplálkozik.

Ez uton egy kis vérre kapván szert, kezdi is már a fenyegetőzést hangoztatni. A botrányokra támaszkodó kisebbség parlamenti érzéke és alkotmány iránti mély tisztelete kezd a beszédett lakoma után ébredezni s kezdik Bánffy Dezsőnek a skandallumokat ígérgetni: amiért hogy az Apponyi által benyújtott ukázt nem fogadta térden állva, s amilyen mértékkel

neki mértek, olyan mértékkel igyekezett vissza mérni.

Már maga az is koriozum számba megy ugyan, hogy Apponyi az ő karácsonyi cikkében a választásokra vonatkozólag hozandó törvényekért békés parlamenti tárgyalásokat ígért, de még inkább kuriozum számba megy, hogy parlamenti előterjesztésében erről az ígérteréről nem tud semmit. Na persze, mert megbeszélte pártjával és ott, az ígérter abszurditásáról fölvilágosítást kapott: mert vagy nem fehér a fekete, vagy pedig ha fehér? akkor nem fekete.

Vagy lehet békésen és tisztességesen tárgyalni a parlamentben, vagy nem lehet. Ha lehet, minek akkor koneyessziókat szabni? Avagy koneyessziókat szabva hogy lehet Miklós Gyulára nehezíteni? mert vagy hazafias és tisztességes az a békés tárgyalás, vagy nem? Hogy ha tisztességes és hazafias? Akkor szent kötelesség, s azért magát megfizettetni akarni, tisztességtelenség; vagy nem tisztességes és nem hazafias, engedelmények fejében azért mégis megtenni? . . . Ennek az eljárásnak nem adunk nevet, mert e mellett a Miklós Gyula büne, erény!

De hát van egy jelszó: a választások tisztasága! Ezért hozta volna meg az ellenzék, hazájának (?) ezt az áldozatot. Keresztül hagyta volna menni az Ausztriával való kiegyezést békén, és minden eminozus javaslatot, amelyet egy ily „hazaáruló kormány“-ról feltenni csak lehetséges.

Egy kibuvó ajtó azonban még itt is akadna: azaz: Igen ám! De ezen javaslatok révén a kor-

mány megbukik . . . És? . . . Nos? És? . . . Es mi lenne aztán? Aztán helyre lehetne hozni az elkövetett hibákat . . .

Nem igaz? . . . a kibuvó ajtó szüknek mutatkozik. „Dombos az oldala lett, nem lehet ám gyereki“ . . .

Aztán az következik: hogy az ellenzék lépne kormányra. Sie? Itt van a lóláb. Ezért lehetne meg hozni a „hazának“ azt az áldozatot!! Ime az az a politikai korrupció, melyet szép színbe öltöztetve, Apponyi Albert, (hiszen hogy öntudatlanul) akarta volna protegálni. Barátai azonban erről felvilágosították és ajánlatától megijedve: kitörülteemlékezetéből.

Hanem hát menjen bele Bánffy a kelepezebe esupa tiszta sziveségből. Ismerje el, hogy ha Apponyi a választási törvényeknek segítségére nem jön, a kormány az abban rejltő nagy filozófiát soha kitalálni nem tudja s akkor e szegény országból vajjon mi lesz? Hanem hát Apponyi! . . . hiába, de Apponyi csak Apponyi! . . .

És kész a nimbusz! Akár dicsók azok a javaslatok, akár nem? Akár jók, akár roszak: Bánffy Dezső azokat fogadja el és adjon magáról reverszálist, hogy törvénybe fogja iktattatni. Mivel hogy azt az Apponyi nimbusza megkivánja!

Aztán meg hátha elsül? Hiszen ha Isten akarja, elsül a bot is. Hát ha csakugyan megszapornék, pláne többségre vergődnek az ellenzék? . . .

Nos hát egy Bánffy mindig szerencsésének tarthatna, hogy egy

Bezárva ifju bájos nejét —
Megy tengerekre ont dühös telet.
A háznak, pusztá kertnek itt hagyott
Őrizetére több éber szelet.

Az arva tündér egymagán, rabul,
Zokogva járja a rideg lakot;
Gyötörödvé éjjel-nappal egyre sír:
Az erdő szélen — menj — meghallhatod.

A sasfészek.

— Svéd elbeszélés. —

Irta: Björnstjern Björnsorn.

Anderegaardene a neve annak a kis svéd falunak, mely a Kjölen magas sziklafalai közé ékelve, lenn a völgyben aluszsa magányos álmait. Fenn a hegy ormán nagy sasfészek fehérlett a szürke sziklaszálon és a faluból szabadszeggel meg lehetett látni, mikor költi ki a nőtény sas tojásait, de a járatlan ormon senki közelébe nem juthatott. A himsas, mint örökös fenyegető veszély, ott kerengett fönn a magasban, majd le-lecsapott, hogy egy bárányt, vagy egy fiók-kecskét ragadjon ki a nyáj közül. Sőt egyszer egy bölcsőjében szunnyadó gyermeket is felvitt karmai között. Ezért nem érezték magukat a falubéliek biztonságban mindaddig, míg a sasfészek ott volt a hegy

tetején. Ha ketten összejöttek, önkénytelen megálltak és egy-egy szomorú pillantást vetettek a fenyegető fészekre. Nem beszéltek másról, mint arról, hogy a sasok újra visszaérkeztek, mint minden évben, hogy hol esaptak le puszitva és ki kísérlette meg utoljára a felkuszást. A fiatalág legzsengőbb korától hegymászásban gyakorolta magát, hogy egykor feljuthassanak és lerombolhassák azt a fészket.

Lejf volt a falu legderekkab szál legénye. Göndör fürtű, széles vállu, kék szemü legény volt, ki szerette a nőket, a nótát és a tréfát. Már suhancz korában azzal dícekedett, hogy majd ha megnő, ő fog feljutni a sasfészekhez, de az öregek fejcsóválva intették, hogy ne kockáztasson ilyen merész szókat, a miket hangosan ki sem szabad ejteni.

Ez mindinkább ingerelte és midőn megfőrfiasodott, egy nyári vasárnap délelőttjét tűzte ki a veszélyes vállalat megkísérlésére. Most volt a legjobb idő; a sasfiók bizonyára kibujtak már a tojásból.

Az egész falu összegyűlt a hegy tövével, a fiatalok tüzelték, a vének lebeszéltek.

De Lejf esupán a maga esze után indult s nem hallgatott senkire, megvárta, míg a nőtény sas elhagyja a fészket, aztán merész szökéssel fenn termett a sziklafalból néhány méternyi magasságban kinövő fenő koronáján, mely a hegyhasadékba verte gyökereit. E hasadékon

kuszott fel óvatosan, lassan. Apró kövek esuszamlottak meg lábai alatt, a laza föld göröngyei és gömbölyű kavicsok kongva gurultak le a mély esend közepett, más hang nem zavarta az ünnepélyes esendet, esupán a hegyi patak tört szakadatlan zugással torkolata felé. Mind meredekebb lön a sziklafal, egy ideig kézzel kapaszkodott csak a sziklába és a lábával keresett támaszpontot. A nők borzadva fordultak el tőle és mondogatták, hogy ezt nem tette volna, ha szülei lennének. Végre ismét szilárd talajt lelt, újra tovább tapogatózott, majd a keze, majd a lába keresett támaszpontot; itt-ott meg-megesuszamlott, de újra talpra állott. Lenn a faluban lélekzetet is hallani lehetett a néma esendben. Végre egy karsu sugár leány állott fel a köről, melyen eddig hallgatagon ült. Gyermekkora óta jegyese volt már, bár nem volt falubeli. Mindkét karját kitarva könyörgött: „Lejf, gyere vissza, ott fönn nincs mit nyerned, gyere vissza, itt lenn én várlak szerelemmel. Lejf, óh Lejf, miért tetted ezt?“

Lejf egy perczig megállt, látszott, hogy gondolkodik; de csak egy perczig habozott, aztán tovább mászott felfelé; lába szilárdan lépett és keze erősen kapaszkodott a sziklákban; de egyszerre elfáradt, hosszú pihenőket tartott. Onló sziklatörmelék gurult le a rémes magasból, mint a vész hirnöke és mindnyájan szemmel

olyan miniszterelnököt adna az országnak, mint Apponyi!

Nem gondolnánk! Hogy Bánffy egy ily ambíciót rejtegetne kebelében, nem igen látható meg rajta. Aztán meg Apponyi egy olyan nagy hazai politikánk egén, amelyik még nem ment le: hát okosabb lesz majd csak azután dicséretetni.

Tehát nem akartok kötélnek állni? Kérde tőlünk az ellenzék? Nem-e?

Na hát, Isten legyen nektek irgalmas és kegyelmes! Lesz botrány, lesz skandalum! ordítózás és dobogás. A nagy szárazság után az ég csatornáit megeredtek: van tárgy! Itt van Miklós Gyula! Nagy az öröm Izráelben.

- A bodvavölgyi vasút ügye. A „Bud. Tud.” írja: Ugron Gábornak a vasuti engedélyektől kizáró indítványával szemben a kormány magatartása előre meg volt szabva. Egyrészt annak látszatát is elkerülni kellett, mintha netalán visszaélések megszüntetésével szemben elutasító magatartást akarna tanúsítani, de másrészt nem tűrhette, hogy olyan határozatot hozzon a Ház, mely által a főispánok testülete egészében megbélyegzett volna. Ezért nem is volt nehéz olyan indítványban megállapodni, a mely nemcsak ezen két szempontra tekintettel van, hanem köztisztviselők és közmandatáriusok visszaélései ellen garancziák megteremtésében messze tulmegy Ugron Gábor indítványán. Beavatott politikai körökben nem is volt titok, hogy gróf Csáky Albin indítványát teljes egyetértésben a kabinettel adta elő, a melynek részéről ezen indítványra nézve már előző nap este megállapodás történt. Az ellenzék ama része tehát, a mely gróf Csáky Albin indítványát tüntető tapssal kísérte, nem — a mint hitte — a kormány ellen, hanem ellenkezőleg, a kormány mellett demon-

kövétek a guruló követ, míg a földre ért. Sokan nem bírták tovább e látványt és elsiettek. Csak a lány állt ott mozdulatlanul, kulesolt kezekkel a magasba tekintve.

Lejf újra óvatosan tapogatózott, egyszerre aztán eleresztette a sziklát s a másik kezével nyúlt utána; ez is erőlenül hullott le.

— Lejf! — sikoltott fel a lány. — Lejf! — és a hegyek dörögve visszahangoztak.

— Megesuszott! — kiáltottak föl mindnyájan rémülten.

És ő csakugyan lassan-lassan, feltartóztatlanul bukott, szikladarabokat, kavicsokat, fővényt sodorva magával szédítő bukásában, siklott, siklott, mind gyorsabban-gyorsabban; egyszerre zuhanó omlás, recsegés és ropogás hallatszott.....

Ott feküdt Lejf darabokra zúzva eléktelenítve és jegyese ajultan rogyott össze mellette.

A fiatalok, a kik ez örült vállalatra unszolták őt, nem mertek hozzá nyulni. A falu vénei emelték hát föl a véres hullát.

— Döre ifju, — mormogá a pópa, döre ifju. De mégis vigasztaló az az egy, hogy vannak dolgok, mik oly magasan állanak, hogy nem érheti el mindenki azokat és hogy vannak emberek, kik éltük kockázatásával törnek mégis az örök eszmény magaslata felé.

strált, a mely e tekintetben is gróf Csáky Albinnal teljesen szolidárisnak vallotta magát. Megjegyzendő, hogy gróf Bethlen András, mint volt főispán, szintén késznek nyilatkozott volt, arra az esetre, ha gróf Csáky Albin akadályozva lenne, ezen indítványt a Házban előadni, de az ezen indítvánnyal járó díesőséget teljes megnyugvással a képviselőházban ülő volt főispánok doyen-jének engedte át, midőn ennek módjában volt a jelentőséges indítványt megtenni Komjáthy Béla ügyvéd, orsz. képviselő, a Miklós Gyula kontra Szabó József ügyben eddigelé nem nyújtott be semmiféle beadványt a bírósághoz, a mint egy könyomatos jelenti, a jövőben sem akar ez ügybe avatkozni.

- Belföldi hír. (A pécsi püspök hatálya.) Dr. Dulánszky Nándor pécsi megyés püspök, valóságos benső titkos tanácsos, az első osztályú vaskoronarend lovagja, a Ferenc József-rend nagykeresztese stb. életének 67-ik évében, évekig tartó hosszúságos, kínos betegség után pénteken este meghalt. A boldogult egyházfejedelem számos iskolát, templomot építtetett, közel husz éves püspöksége alatt. A pécsi apácázárdát hatalmas két emeletes szárnyépülettel kibővítette, a polgári leányiskola és a kézi munka műhely számára. Külön egyházi zeneakadémiát állított fel és azt újonnan épített palotaszzerű épületben helyezte el. De legnagyobb alkotása volt a Szent István korában épített pécsi székes-egyház stilszerű restaurálása, mely közel két millió forintba került.

- Külföldi hírek. (A moszkvai csárkoronázás.) O fejsége a magyar király a küszöbön álló moszkvai koronázási ünnepélyen Károly Lajos főherceg és neje Mária Terézia főhercegné által képviselteti magát. A főhercegi pár kíséretében részt vesznek Pejaesevich László gróf főudvarmester, Schönfeld gróf, Cziráky Béla gróf, Czernin grófnő stb. — (A bolgár trónörökös vallása.) Egy konstantinápolyi tudósítás szerint Nelidov ottani orosz nagykövet meglehetősen határozottsággal helyezte kilátásba a keresztapáság elfogadását az orosz csár részéről, Boris herceg megkeresztelése esetén. — (Az orosz-török szövetség.) Londoni jól értesült körök nem hisznek az orosz-török offenzív és defenzív szerződésről szóló hírekben. Valószínűtlennek tartják, hogy a szultán a mostani viszonyok közt ily szerződést kötött, minthogy ily lépésre a portának nincs látható oka. A szultán sokkal eszélyesebb, mintsem hogy oly pozícióba engedje magát belekényszeríteni, mely a többi hatalmakkal szemben nehézségeket okozhatna neki.

Sz. Nagy Károly jubileuma.

Debreczen, január 27.

Lélekemelő szép ünnepély színhelye volt tegnap a debreczeni ev. ref. presbiterium gyűlésterme. Debreczen zene- és énekkedvelő művelt közönsége ünnepelte ott azt a férfit, akinek legtöbb része van városunk zenei műveltségének fejlesztésében, aki fél száz esztendő óta vezető gyönyörű hangjával és művészi orgonajátékával a ref. vallásu hívek istentiszteletein az éneklést és fél száz esztendő gyászeseit öntött vigaszt, reményt és hitet szomorodott lelkekbe; — aki mint énekszerző és mint egyházi zeneirő gyarapította munkás életének Istentől vett tehetségeinek érdemeit. — De azt, hogy kicsoda Sz. Nagy Károly, ékesebben elmondották az ő hozzá intézett üdvözlő beszédek, amelyeket alább találhatunk olvasóink.

A jubiláris ünnepek szombaton este kezdődtek, a főiskolai tanítóképezde ifjusága által rendezett szerenáddal, melynél Erdélyi Sándor üdvözölte a jubilánst az ifjuság nevében. Sz. Nagy Károly röviden megköszönte a szívből jött jó kívánásokat.

Az ünneplés központja a presbiterium diszközgyűlése volt, a melyen a presbiteretek közül jelen voltak: a lelkészek, Dégenfeld József gróf, Csanak József, Medve Kálmán, dr. Szikszay Szabó József, Balogh Ferenc, dr. Kovács Sándor, Márk Endre, Kovács József, Szabó József stb. A főiskolai tanárok és ev. ref. tanítók nagy számmal: Sass Béla, dr. Erdős József, Csiky Lajos, Géresi Kálmán, Tóth József, Kovács Lajos, dr. Nagy Zsigmond, Karay Sándor, Mácsay Sándor, Dávid Mihály, Zong János, Sáfár László, Herczeg János, Kálmán Lajosné, Gál Józsefné, Lada Sándor stb. A zenede képviselőiben Sesztina Lajos, dr. Ujfalussy József, Steinacker Sándor, Márton Imre, Hitessey Lajos, a dalegylet képviselőiben Márk Endre elnökön kívül dr. Magos György, Krasznay Ferenc, Bárdos Géza, Czöffer Nándor, Sáfány Lajos, ott volt Eötvös K. Lajos kir. tanfelügyelő, a főiskolai énekkar választmánya teljes számmal. Ott láttuk továbbá a következő hölgyeket: özv. Básthy Imrénét Irma leányával, Térey Józsefnét Vilma leányával, özv. Polgár Gyulánét Anna leányával és Károlyi Istvánnét Ilona leányával.

Kiss Áron püspök nyitotta meg a diszközgyűlést a következő remek beszéddel:

Tisztelt Presbyterium!

Nagyérdemű közönség!

E diszgyűlést mint a kezők közt lévő programmból látható nagytiszteletű Szo-tyori Nagy Károly ur tiszteletére hívtuk egybe.

„A vén ember előtt kelj fel és annak orezáját megbecsüld!” mert „A vénség igen szép, ékes, korona, ha az igazság utjában találattik.

Az az agg férfiú kit itt üdvözölve akarunk, régen, egy fél század óta járdalja e körben az igazság utját, mint a közbecsülés tárgya, mert ő e népes gyülekezet régi, az étők közt legrégebb Istenhez vezérője.

Minden református keresztyén embernek két módja van a köz isteni tiszteletben tényleges részvételre: az éneklés és imádkozás.

Szo-tyori Nagy Károly az éneklésre volt utmutató vezér és tanító.

Idvezítő urunk együtt zengedezett tanítványával mennyei atyjához. A végvacsorát midőn szerző együtt díesíté mennyei atyját tanítványival. Az ő apostolai parancsolják a híveknek, hogy énekléssel díesítsék az Istent Sőt már a szent hajdankor kegyes királya szent Dávid, maga szerzett sok szép énekeket sőt éneklő mestereket tanított, kik vele együtt zengedezzenek az Urnak. Ma is úgy tetszik nekem tiszt. Presbyterium, hogy ha templomban megjelenek, a hol össze sereglünk, Isten szent neve imádói, velők együtt zengedezve, olyan mintha örvendezve ott volnék, hol a menny lakói. Az ő királyi székének előtte letelepednek.

Ezt a buzgóság szárnyain ég felé emelő utat fél század óta tanítja már e gyülekezet aprajának, nagyjának e gyülekezet híres Asátja Nagy Károly. Sőt az orgona műhangjaival andalítja, emeli a lelket Istenhez; oly megragadólag érintve a szív minden hurjait, hogy országunkban az első művészek közt méltán foglal helyét.

Ez agg énekvezér s orgonázó mester iránt érzett hála ünnepe az, melyet mostan ülünk, s hol e hálnak kézzel fogható jelvényeit általadni akarjuk ünnepeltünknek, Szo-tyori Nagy Károly urnak.

A püspök indítványa folytán Dicsőfi József, Kovács József és Kertész János urakból álló küldöttség hívta meg a jubilánst, aki családja tagjainak kíséretében jelent meg. Taps és éljenzés fogadta az érdemes ősz férfit.

Simonffy Imre

kir. tanácsos polgármester főgondnok üdvözölte először. Beszéde így hangzik:

Mélyen tisztelt férfiú!

Mint ezen ev. ref. egyház főgondnoka, presbyteriumunk nevében és megbízásából őszinte örömmel üdvözölöm Önt, mint egyházunk énekvezérét és orgonistáját, ki ezen egyház szolgálatában 50 évet töltött be s ki ezen szép, de terhes hosszú hivataloskodása alatt a magára vállalt feladatnak, például szolgáló kitartással s lelkiismeretes buzgósággal meg is felelt.

Annál nagyobb örömmel üdvözölöm pedig, mert Ön főiskolánkban is, mint képesített s kiváló ének- és zene-tanár számos éven át nagy szorgalommal és sikerrel oktatta az éneklésben és a zenében a fiatal nemzedéket, kik közül számosan, mint énekvezérek, zene-tanárok működnek egyházkerületünkben és azonkívül eső vidékeken, és hogy köztudomású, hogy senki sem hatott előtte a nagy közönségre annyira, a lelket nemesítő, a kulturát fejlesztő zene megkedvelése iránt, mint Ön.

És miután én, ki édes apját, a jó emlékü Sz. Nagy Mihályt, ki ezen ev. ref. egyháznak első orgonistája volt, — már ismertem, Önnek pedig 50 éven át viselt működésére, tevékenységére, többek közt a zenede megalapítására, majd annak fejlesztése körül tanúsított buzgalmára jól emlékezem: mint főgondnok presbyteriumunk, mint helyi gondnok a főiskola s mint polgármester a városi törvényhatóság nevében közhasznú tevékenységéért, érdemeiért elismerésem, nagyrabecsülésemet, meleg köszönetemet nyilvánítani kedves kötelességemnek ismerem.

Őszinte szívből kívánván, hogy Önt, ünnepelt férfiú, a jó Isten, kit buzgó éneklés által félni és imádni tanított, lelki és testi jó erőben még sokáig éltesse.

Némethy Lajos

lelkész volt a következő szónok és a jubiláns nemes erényeit, az egyház körül szerzett érdemeit esetelődő szép beszéd kíséretében adta át neki a presbyterium ajándékát emlékül, egy művészi kidolgozású ezüst lantot, mint az ének és zene jelvényét. Ezután

Kovács Lajos

tanítóképezdei igazgató, a főiskolai tanárok küldöttsége részéről üdvözölte. Nagy hatású beszéde így hangzik:

Nagytiszteletű férfiú, szeretve tisztelt kartárs ur!

Ezen a jubiláris ünnepélyen, melyet a debreczeni ev. ref. egyház presbyteriuma az Ön 50 éves közszolgálatára alkalmából rendez, örömmel vesz részt főiskolánk tanárok s az elismerés, tisztelet, köszönet és hála koszoruját küldi általunk. — Attól az időtől fogva, melyben Ön a debreczeni fényes egyházban a kántor-orgonistai állást elfoglalta, ének- és zenetanára főiskolánkban, tanítván abban nagy szorgalommal, hűséggel, nem lankadó buzgósággal, kiváló szakértelemmel és fényes eredménnyel, előbb egyedül, később intézeteink és osztályaink szaporodtával másodmagával az ének-zenét mind e mai napig. Működésének kezdete visszanyulik arra az időre, midőn Zákány József, kinek társaságában adta Ön ki legelső művét, az első ének-összhangzatos könyvet, — példájával, buzdításával mintegy felajzotta az ifjúság kedvét, vágyát, fogékonyságát,

az ének s zene tanulása iránt. Azóta fél-század egymás nyomába lépő nemzedéke rajzolt ki ama szent falak közül, melyekről a Hármaskis-tükörben, miből Ön, mint gyermek a révkomáromi egyház iskolájában először tanulta ismerni Debreczont. — ezt mondja Losonczy István: „ott lakik a Pallas népes táborával.“ E tábornak, az évek, sőt évtizedek hosszú során át főiskolánkban összegyűlt ifjúságunk szíve, lelke, kedélye, nemzeti és vallásos érzülete lett érintve, áthatva, meg-nemesítve az Ön szeretett tantárgyaitól és művészetétől.

Azonban mi nemesak a kitűnő énektanár, nemesak a kiváló paedagogust, ki kedvelt tantárgyainak egész propagandát tudott köztük szerezni; nem csupán a nemeslelkű emberbarátot, ki száz és száz szegény ifju embert, ha bennök az ének s zene iránt hajlamot és tehetséget ismert föl, tanítgatott magán uton is, önzetlenül segített állásba juttatott, tiszteltük és ühneljük Önben; hanem tiszteltünk és ünneplésünk tárgya Ön, kiválóképpen mint ének-zeneszerző, min művész, mint magyar reformált egyházi énekgyűnk második Gaudimellje.

A ki tudja, hogy az ének s zenét már az ó-kor civilizáltabb népei nevelési eszköznek tartották, s az maradt az mind e mai napig; a ki ismeri, hogy semmi sem hat ránk közvetlenebbül és semmi sem uralkodik szívünkön nagyobb erővel, mint a hang; a ki fölfogni képes annak a művészetnek nagyságát, mely a hét emberi hangból fájdalom és öröm a kedélyhullámzás és lekiállapot ezer és ezer változatait hiven visszatükröző dallamot és összhangot teremt az érzéketlen hurokba, élettelen billentyűkbe, zeneszerekbe érzést, életet, tüzet, lelket önt, magával ragad, telemel és lesújt, elmerengésbe dönt, megdöbent, összeráz; majd megvigasztal, lelkesít s egy egettörő szent himnuszszal imádságra indítja szívünket; a ki tudja, hogy a nép közénke reformált egyházunk liturgiájában egyik alkotó rész; a ki ismeri zoltáraink egyszerű s felséges dallamait, melyek móta Szenczi Molnár Albert közvetítése folytán a hugenottákajkairól ami apáinknak nem csupán ajkaira szállottak át; hanem a szívébe, lelkébe hatottak, 300 évet haladó időn át forrásai s egyszersmind legjellemzőbb nyilvánulási alakjai a vallásos érzületnek és buzgóságnak, — hitfelekezetünk valódi lelki kincsévé, lelki szükségévé váltak; a ki ismeri, mily remek művészzel adja Ön vissza e felséges zoltár dallamokat, mennyit tett, fáradt, dolgozott ezek terjesztésében: legnagyobb tisztelettel hajlik meg az Ön működése és művésze előtt.

Ezt tenni jelentünk mi meg ez alkalommal; s midőn a főiskolai tanárok és énekkar nevében s megbízásából tiszteletünket, nagyrabecsülésünket, köszönetünket és hálánkat nyilvánítjuk eddigi működéséért, egyszersmind kívánjuk, hogy az a buzgóság, tűz és lelkesedés, melylyel szeretett tantárgyait átplántálta az ifjúság szívébe, a közügy szolgálatában lobogjon még igen sokáig; kívánjuk, hogy az egyház, iskola és társadalom elismerése és megbecsülése, a tapítványok hálás szeretete kölesönözzön Önnek továbbra is erőt a kitaró munkához; kívánjuk, hogy megelégedve, anyagi gondoktól menten, gyermekei boldogulásában gyönyörködve élvezze azt a lelki harmóniát, mely mint az éneket és zenét, az életet is széppé s gyönyörűséggé teszi; kívánjuk, hogy testi és lelki erejének teljességében még soká, igen soká éljen! (Taps és éljenzés).

Sesztina Lajos

a zenede nevében üdvözölte Sz. Nagy Károlyt, hogy lerőjja háláját iránta, ki alapítója, egy időben igazgatója és fennállása óta tanára a zenedének, — a ki

600 növendék zenei ösmeretéhez rakta le az alapot.

Dávid Mihály tanító

következett ezután az üdvözlők sorában, a helybeli ev. ref. tanító-testület képviselőjében üdvözölvén a jubilánst.

Márk Endre

tolmácsolta ezután meleg érzéssel, lendületes beszédben a városi dalegylet háláját, ennek egyik legkiválóbb alapítója, egy időben karnagya, igazgatója és elnöke iránt. Adta végül neki a dalegylet tisztikarának és választmányának emléktárgyát: a Kovács János helybeli tehetséges festő által rajzolt sikerült arcképét, melyet simbolikus jelvények környeznek. A kép egytábla lap is, a melyet a választmány minden tagja aláírott.

Idillikus szép jelenet következett, ezután, három fehérruhás bájos kis leány lépett Sz. Nagy Károly elé, hogy a zenede növendékeinek nevében emléktárgyakat: egy ezüst serleget, ezüst tálcát és élővirágokból kötött csokrot adjanak át ünneplé tanáruknak. A szónok a szép **Károlyi** Ilonka volt, a ki verses beszéddel üdvözölte az ifju lekü ősz tanárt. A hévvel előadott, esinos szavalat olyan volt: mint a kezében tartott virágcsokor: művészi és szingazdag.

A esinos költeményt, melyet holnap közölni fogunk, Baloghné **Békessy** Róza urnó írta.

Az ünnepelt nevében, ki mindvégig mélyen meg volt hatva a tisztelet és szeretet ilyen őszinte nyilvánulásaitól, legidősebb fia, ifj. Sz. Nagy Károly mondott hálás köszönetet, az összes szónokoknak, az egyháznak, a testületeknek és a közönségnek.

Majd Kiss Áron püspök zárta be poétikus szép beszéddel a diszközgyűlést. Beszéde végén szava elakadt az elérkeznyüléstől s csak annyit tudott mondani, kezét nyujtva Sz. Nagy Károlynak:

„Csak haladjunk tovább, míg Isten éltet, édes barátom!”

Ezzel a diszközgyűlés az ünnepelt-életésével véget ért.

A hangverseny.

A lélekemelő jubileumi ünnepély programjának méltó záradékát képezte a hangverseny, melyet a jubiláns tiszteletére a debreczeni zenede növendékei és a dalegylet rendeztek tegnap délután 4 órakor a zenede dísztermében. Dacára, hogy a hangverseny csak a meghívottak részvételével tartott, a terem teljesen megtelt distingvált díszes, nagyobbrészt hölgyekből álló közönséggel.

A műsort az ünnepelt nagy tehetségű fia, ifj. Szotyori Nagy Károly, budapesti zenetanár és orgonista nyitotta meg. Az apához méltó fiú, ki a zeneszerzés terén is, különösen annak egyházi részében szép nevet vívott ki magának, saját szerzeményei közül egy ünnepi rhapsodiát játszott először a podiumon felállított filharmoniumon.

A bámulatos technikával és mély érzéssel előadott rhapsodia fináléjánál viharos taps és éljenzés zúgott fel, úgy hogy a művészek azonnal folytatva, Erkel *Hymnusával* és az ismét felzudult kérlelhetetlen ujjazás után egy *Ábránddal* kellett számát megpótolnia.

A művészt mindenfelől elárasztották a játéka iránt hódoló elismerés meleg jeleivel.

A program második számát a zenedei növendékek vegyes karának éneke képezte. 32-en, 20 leány és 12 férfi vonult a podiumra s énekelte teljes precizitással, lelkesen *Schumann* „Czigány-élet” című darabját. Az éneket *Szilágyi* Sándor zenedei növendék, a zenedei hangversenyeknek ezen kedvelt alakja kísérte, bravouros zongorajátékával.

Erre egy zongoraszám következett. *Terey Emma, Rosenberg Ilona, Szilágyi Sándor és Jóna Kálmán* 2 zongorán 8 kézre magyarnépdalokat játszottak *Brahms-tól*, a jelenlevők nagy elismerése mellett.

Végül a debreczeni dalegylet énekelt, *Hillessy Lajos* karnagy, zenetanár vezetésével egy a jubiláns által szerzett üdvözlő dalt. A melodikus szép dal elhangzása után a szerzőt többször előhívták, ki mély meghajlással jelző köszönetét a lelkes ünnepeletetésért.

A dalegylet énekét megújrázták, mire *Thern Károly Dalannepen* című szerzeményét adták elő.

A hangverseny lelkes hangulatban, a jubiláns folytonos éljenzése közben 6 órakor ért véget.

Szalón.

* **Fényes házi mulatság.** *Szinay Gyula* országyűlési képviselő vendégszerető házában kedélyes vigalomra gyülekeztek össze szombaton este: dr. *Király Ferenczné, Ujhelyi Andrásné, Ábrahám Lászlóné, Szűcs Mihályné, dr. Szikszay Szabó Józsefné, dr. Rotschnek V. Emilné, Visky Károlyné, Eötvös Károly Lajosné* urhölgyek, továbbá *Király Irénke és Ilonka, Ábrahám Irma, Szűcs Viola, Szikszay Szabó Lenke, Rotschnek Róza, Visky Adél, Ujhelyi Emma, Eötvös Flóra, Tóby Pepi és Róza, Kovássy Erzsike* kisasszonyok. A ház ura és bájos leánya Erzsike kisasszony lekötözött figyelmességgel láttak utána, hogy vendégeiknek minél kellemesebbé tegyék az együttlét perczeit. Nyolcz óra felé a gazdag asztalokhoz ült a vendégsereg s a Magyaritestvérek zenekara mellett vígan folyt a vacsora. A mozgékony arany ifjuság azonban nem soká hagyta a hölgyesereget asztal mellett ülni, a czigánynyal tánczra huzatott s folyt az estély legvigább része ragyogó jó kedvvel reggeli 8 óráig.

NAPI HIREK.

— **Uj pártelnök.** A debreczeni szabad-
elvű-párt varga-utcai választói tegnap töltötték be a Buzás Elek halála által megüresedett utcai pártelnökséget, egyhangúlag választván meg *Pálffy Gábort*, pártunk e tevékeny hű tagját. Bizalmi férfiakká pedig a részint halálozás, részint elköltözés által megüresedett helyekre: *Körner Adolf, Kugler Mihály, dr. Nagy Kálmán, Bornyász József és Kovács János* választottak.

— **156 millió forgalom.** Ezt a rengeteg összeget, melynek elgondolásába is beleszédülnek szegény ember feje és a melynek nagyságáról sokan fogalmat sem képesek alkotni, az osztrák-magyar bank *debreczeni fiókja* érte el a múlt esztendőben. Pénztári mozgalmá ugyanis 156,113,000 frt volt. Forgalom tekintetében csak a bécsi és budapesti két főintézetek, a prágai, brünni, lebergi és gráci fiókok állanak előtte, — míg a lengyel Krakó, a horvát Zágráb, a magyar Temesvár és az osztrák kikötő-város Trieszt 40—50 millióval mögötte maradnak. A nagyváradi fiók pedig 70 és fél millió forgalmával csak a 17-dik helyet foglalja el. A debreczeni bankfiók múlt évi pénzügyi műveleteiről közelebb részletes kimutatást lesz alkalmunk közölni.

— **A debreczeni hölgyek ezredéves zászlója.** Tegnap délután 1/26-kor a zenede igazgatósági termében rövid értekezletet tartott azon szűkebb körű bizottság, mely a milleniáris zászló elkészítésének módzataival van megbízva. Az értekezleten jelen voltak: Mélt. V. Szabó Jánosné, Dégenfeld Anna és Marianne grófnők, Veressné Szathmáry Terézia urnők, Márk Endre, Stáhl Géza, Donogán István és Konez Ákos a bizottság jegyzője. Márk Endre ez alkalommal bemutatta Zelinger Ede czimfestő által lerajzolt zászlót és ismerteti ajánlatát, mely szerint hajlandó a hölgyek zászlóját díszesen kiállítani azon utasítások figyelembe vételével, melyeket a bizottságtól fog nyerni. Ugyanesak Márk Endre felolvassa az Oberbauer és Révay budapesti czégnak ajánlatát, kik szintén hajlandók a zászlót díszes kivitelben elkészíteni. Hosszas eszmecsere után, melyben Stáhl Géza szakértői felvilágosításokat nyújtott, a bizottság abban állapodott meg, hogy még bevár néhány ajánlatot, azokat egybeveti és a minden tekintetben legjobbat fogja ajánlani a nagyobb bizottságnak. A Zelinger Ede tervrajza igen csinos s semmi nehézségbe sem ütközik, mivel nevezet czimfestő a részletesen kidolgozott tervet Pulszky Károly felülbírálatára bocsátja, utasításait követi úgy, hogy a zászló minden tekintetben méltó lesz Debreczen város hölgyeinek nemes izléséhez. Végül Konez Ákos jegyző bemutatta a nyomtatandó szelvényeket, melyek már a napokban ki fognak osztatni. Ezzel az értekezlet véget ért.

— **Az orvos-gyógyszerész-egylet közgyűlése.** A debreczeni orvos-gyógyszerész-egylet szombaton délután tartotta meg évi rendes közgyűlését Kossuth-utcai helyiségében. A teljes számmal megjelent tagok nagy érdeklődése mellett a közgyűlés első tárgyaúl dr. *Balkányi Ede*, az I. rendőrkerület orvosa megható szép emlékbeszédet mondott a nemrég elhunyt dr. *Tihanyi Sámuel* orvos felett. Ezt követőleg dr. *Tüdös Kálmán* orvos, az egylet titkára olvasta fel jelentését, az egyesület múlt évi működéséről és annak sikereiben gazdag eredményéről. A jelentés örömdetes tudomásul szolgált, mire megejtetett a tisztújítás. A titkos szavazás útján megejtett választás a következő eredményre záródott: Elnök lett dr. *Ujfalussy József*; alelnök dr. *Kenézy Gyula*; első titkár dr. *Szalay Béla*; második titkár dr. *Komáromy Sándor*; pénztáros *Mihalovich István*; könyvtáros dr. *Siehermann Adolf*; választmányi tagokká megválasztottak a következők: dr. *Balkányi Ede*, dr. *Csikos Sándor*, dr. *Fráter Imre*, dr. *Popper Alajos*, dr. *Sárváry Gyula*, dr. *Somogyi Zoltán*. A tisztújítás után a közgyűlés emelkedett hangulatban ért véget.

— **Mitrovics Gyula megerősítve.** *Dávidházy János* esperestől szombaton este érkezett meg a consensus, amelylyel megengedi, hogy a debreczeni lelkészszé választott *Mitrovics Gyula* s-pataki tanárt a presbiterium haladéktalanul meghívassa lelkészi állomása elfoglalására. E tárgyban a presbiterium holnap, kedden délután közgyűlést tart.

— **Gazdasági gyűlések.** Tegnap két puszta gazdaság tartott évi rendes közgyűlést. A szepes-ebesi gazdaság elnököt is választott a meghalt Buzás Elek helyére. *Váczy János* lett elnök, alelnökké pedig *Kutflész Kázmért* választották. Az évi jelentést tudomásul vették. Az ekep-hegyesi gazdaság is tegnap tartotta közgyűlését. A felolvasott évi jelentést ez is tudomásul vette.

— **Halálozás.** Egy derék, köztisztelőben állott urnót temettek tegnap délután nagy részvét mellett: *Sesztina Terézia* asszonyt,

néhai *Kovács Dániel* esztári ev. ref. lelkész özvegyét, aki 68 éves korában hunyt el. *Koporsója* felett *Csiky Lajos* hittanár mondott szép halotti imát. A megboldogultban *Sesztina Lajos* nővérét, *Kovács Gyula* vaskereskedő pedig édes anyját gyászolja.

— **Küry Klára Debreczenben.** A népszínház kedvelt primadonnája tegnap este Debreczenbe érkezett, hogy színpadunkon 3 estén vendégszerepeljen. Az állomásnál tisztelői ovációkkal fogadták. A bájos vendégművész — mint értesülünk — részt vesz a debreczeni orvos-gyógyszerész-egylet bálján, mely f. hó 29-én az Arany Bika dísztermében tartatik meg.

— **A szesz hatása.** *Bodó Károly* 25 éves helynéküli eseléd, az Arany Bika szálloda istállójában keresett menekülést a hideg elől. Ezelőtt egy héttel Buzsényák Mihály látva az ott tétlenül ódöngő Bodót, felszólította, hogy miután ő gyöngéledik, egy ideig helyettesítse. Bodó szívesen vállalkozott s azóta a pinczében foglalkozott. Tegnap délután 3—4 óra között az istállóba ment s Ablakos János kocsi-snak, jóakarójának, a kinek tulajdonképen köszönhetette, hogy az istállóban előzőleg helyet talált, — egy üveget nyújtott, hogy abból igyék. Ablakos jót huzott az üvegből, de alighogy visszaadta — összeesett. Azt hitték, hogy Bodó megmérgezte, a kit azonnal el is fogtak. Ma aztán a vizsgálat során kiderült, hogy Bodó nem rosszakaratból itatta meg Ablakost, hanem tévedésből. Ugyanis a pinceze egyik sarkában denaturált szesz állott egy nagy üvegben s Bodó azt hívén, pálinka, töltött belőle és megkínálta vele a kocsiat, aki természetesen elkabult a szörnyű italtól, de ma már nevetve beszélte el a rendőrség előtt az esetet. Bodót azonban mégis elzárták 8 napra, aztán kiutasítják a városból.

Távirat.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A képviselőházból.

Budapest, január 27. A belügyi költségvetés töltötte be a mai ülést is. *Hermann Ottó* azt javasolta, hogy közhivatalnokok, orsz. képviselők államtól függő banknál, bérletben és vasutban ne részesedjenek. Azokról, akik jelenleg ilyen állásokat foglalnak el, ellenőrzés végett jegyzék készíttessék. *Sréter Alfréd* elfogadja *Osáky* indítványát, de kéri a Házat, hogy ne menjen tulásba. — *Bartha Miklós* *Osáky* indítványát, mely különben megbélyegző, azzal a megtoldással fogadja el, hogy az eddigi vasuti engedélyeket parlamenti bizottság vizsgálja meg. *Osáky Albin* kijelenti, hogy ő nem megbélyegezni akart, de a gyanúsításokat megelőzni (Helyeslés). *Makfalvay, Szacsavay* csatlakoztak *Bartha*hoz. *Apponyi Albert* is beszélt a köztisztviselőknek a főispánok által elnyomatása ellen. *Polónyi* szólott ezután.

Városi és megyei hírek.

Mit tárgyal a városi közgyűlés.

Meghívás az 1896. évi január hó 29-ik napján szerdán délelőtt 9 órakor a város-háza nagy tanástermében tartandó rendes bizottsági közgyűlésre. Tárgyak:

1. Polgármesteri jelentés 1895. évi november és december hónapokról.
2. Belügyminiszteri leirat az 1896. évi házipénztári költségvetés tárgyában.
3. Indítvány a közvilágítási szerződés felmondása és a közvilágítás berendezésének javítása iránt.
4. A debreczeni kir. főügyészség közzönő irata, a rabkertnek használatra lett átengedéseért.
5. A debreczeni kir. törvényszéki elnök ur átirata, mely mellett közli azon jegyzőkönyv kivonatát, melyben a kir.

törvényszék létesítéséhez a város hozzájárulásáért köszönet nyilvánítatik.

6. Tanácsi előterjesztés: Mendelovics Lajos helybeli kereskedőnek azon folyamodványára, melyben Debreczennek és a Hortobágnak képekben ismertetését tárgyazó diszmuálbum költségeihez anyagi támogatást kér.

7. Ugyanaz: a közös hadseregbeli lovassági új laktanya építése tárgyában.

8. Hegedüs Ferencz kőművesi tananyagok telekkönyvi tulajdonjogának megszerzéséhez szükséges engedély megadása iránti kérelmére.

9. Ugyanaz: Kövesdi János bizottsági tag ur adományából beszerzett 446 frt áru ruhaneműeknek 50 városi árva közt lett kiosztásáról jelentésre.

10. Ugyanaz: községi kötelékbe felvétel iránti kérvényekre.

11. Ugyanaz: a debreczeni kőműves iparosok és segédek egyletének, zászlójukon Debreczen város címere használhatása megengedése iránti kérelmükre.

12. Ugyanaz: A nyugdíj-alap kezelését ellenőrző bizottságban megüresedett egy helynek a tisztviselői karból lett betöltéséről.

13. Ugyanaz: melylyel a hatósági állatorvosoknak 1895. évi IV. negyedéről szóló állategészségügyi jelentéseik betérjészetnek.

14. Ugyanaz: nyugdíjazás iránti kérvényekre.

15. Ugyanaz: a tisztifőügyész fél éves jelentésére.

16. Ugyanaz: Günther Ferencz városi adókövetőnek szabadság idő engedélyezése iránti kérelmére. Debreczen, 1896. január 25.

Simonffy Imre,

királyi tanácsos, polgármester.

* **Uj virilisek.** A városi bizottsági közgyűlésbe 1896-ra hat legtöbb adótfizető pótagot behívnak, miután öt rendes virilis, aki egy szersmind választott is, az utóbbi jogon kíván tagja lenni a törvényhatósági bizottságnak: Boczkó Sámuel r. főkapitány pedig, aki egy szersmind virilista, a tisztviselő állással járó jogot kívánja fentartani. A behívott pótagok ezek: Birinyi János, Boros László, Vásári István, Harsányi István, Harsányi János és Nánássy László kir. közjegyző.

* **Városi épületek az ezredéves kiállításon.** A városi tanács Debreczen monumentális jellegű, kiválóbb középületeit homlokzat- és alaprajzokban kiállítja az ezredéves kiállításon. — Stahl Géza h. főmérnök szombaton kötötte meg az egyezséget Székely Arpád akadémiai festő, műegyetemi s. tanárral a rajzok készítésére nézve. Székely perspektívában és aquarellben festi meg az épületek homlokzatait; összesen 23 ilyen képet fest, a melyeknek egy része nagyobb, másik része kisebb méretben készül. Alaprajzot összesen 27-et készít. E munkáért 3500 frt tiszteletdíjat kap. A képek május 1-re a kiállításon lesznek.

* **A debreczeni leavatató bizottságba** a VII. hadtestparancsnokság 1896-ra Czajlik Istvánt, Moharos János állatorvost és Lédig Dezsőt nevezte ki.

* **Mezőgazdasági statisztika.** Az országos statisztikai bizottság két leíratot is intézett mai napon Debreczen városához a multkor eszközölt mezőgazdasági statisztikai összeírás tárgyában. Az egyik leírat figyelmezteti a hatóságot, hogy az összegyűjtött adatokat legkésőbb január 31-ére okvetlenül felküldje. A másikban pedig alapos és őszinte jelentést kíván az összeírási munkálatoknál szerzett tapasztalatokról, tanulságokról, az előfordult hiányokról, felmerült költségekről és a közreműködött személyekről. — Az így bekívánt jelentéseknek hasznát akarják venni a tíz év múlva esetleg elrendelendő összeírásnál.

* **Uj beosztás.** A kereskedelemügyi miniszter ma értesítette Debreczen városát, hogy az iparfelügyelői kerületeket új beosztásnak vetette alá. Debreczen és a debreczeni kereskedelmi- és iparkamara egész területe az I. kerülethez tartozik, melynek felügyelője Binder Lajos, segédfelügyelője pedig Réthy M.

A „Jogász- és tisztviselői kör” közgyűlése.

Debreczen, január 27.

Tegnap, vasárnap délelőtt tartotta a „Jogász- és tisztviselői kör” évi rendes közgyűlést mintegy 45—50 tag jelenlétében. Puky Gyula elnök 10¼ órakor megnyitván az ülést, felolvastatta az elnöki jelentést, mely főbb vonásokban ismerteti a kör mult évi működésében előfordult jelentékenyebb mozzanatok, előterjeszti a kör szellemi és anyagi helyzetét, kegyelettel emlékezik az elhunyt tagokról (Fráter Imre, Beér Kálmán, Eöry Sámuel), végül buzdító és irányadó eszméket tűz ki a jövőre nézve. Az elnöki jelentésből fel-említjük, hogy a körnek a mult évben volt 262 tagja, költségei meghaladták a 2600 frtot, a bevétel fedezte a kiadásokat, a könyvtár, mely a mult évben is gyarapodott, a tagok közül igen sokan vették igénybe. A kör szellemi élvezetekben is részesítette tagjait, amennyiben két felolvasást tartott, egyiket Eötvös K. Lajos kir. tanfelügyelő, a másikat Siegmeth Károly államvasuti főfelügyelő. Tartatott egy anyagi és erkölcsi sikerrel járó táncestetély és több társas vacsora. Ezen beszámolások után elmondja az elnöki jelentés a kör hivatását és feladatát és buzdítja a tagokat kitartásra és a kör melegebb felkarolására, hogy az a kellemes szórakozásnak kedves otthona legyen. Végül megemlékezik még a *millenniumi ünnepségekről* is és felszólítja a kör tagjait, hogy a város által e célból rendezendő mindennemű ünnepségeken a kör mint erkölcsi testület vegyen részt.

Az éljenzéssel fogadott elnöki jelentés tudomásul vétele után előterjesztetett a számvizsgálók jelentése, a zárszámadások és a költség előirányzat. A zárszámadások helyeseknek találtatván, a jelentés alapján a pénztárosnak a felmentvény megadatik. A realis alapon készült költség előirányzat elfogadtatott.

Indítvány nem lévén, következett a tisztújítás. Közfelkiáltással megválasztottak: elnökké: Puky Gyula, alelnökökké: Lengyel Imre, Dobieczy Sándor, pénztárossá: Harmath Gergely, könyvtárossá: Sapka János. Ekkor névszerinti szavazás keretében, titkos szavazással megválasztottak: gazdává: Suhajda József, titkárrá: dr. Galánffy János. A választmány tagjai nagyobbára a régi maradtak, újak Miszkolczy Jenő és Molesányi János. A számvizsgáló bizottság tagjai lettek: ifj. Tikos József, Czirmay Adolf, Werlin Sándor.

12¼ órakor az elnök elttetésével a közgyűlés szétoszlott.

Mulatságok.

— **Három bál.** A farsang fénykorát éli: a szombat estére három bál is esik egyszerre. 25-én, tegnapelőtt este is mind a három táncszertünkben vigalmak voltak s ha negyedik helyiség lett volna, bizonyára azt is angasztálták volna. Az *Arany-Bika* disztermében a *polgári-kör* szaporította egygyel régi hírneves mulatságainak sorozatát. Talán az egyetlen mulatság, ahol az igazi magyar temperamentum, a teljes szolidaritás határai között, a deli magyar táncokban megnyilatkozik. Fel is keresik, el is mennek bele a tősgyökeres polgár családok, hogy ott igaz jövedvvel, a feszély mellözésével mulas-

sanak s a fiatalságnak szerezzenek emlékezetes, szép órákat. A tapintatos, buzgó rendezőség most is elkövetett mindent a siker érdekében, a mi aztán óhajításuk szerinti is volt. Az első négyest 150 pár táncolta. A jelenvolt nagy hölgyközönség közül a következőket sikerült feljegyezni: Szekeres Jánosné, Kuczik Gáborné, Tóth Józsefné, ifj. Ungvári Istvánné, Jobbágy Jánosné, Balog Sándorné, ifj. Szathmáry Józsefné, Pósalaky Mihályné, Orban Józsefné, L. Nagy Bálinné, Ormós Gáborné, Medgyaszai Sándorné, Kerékgyártó Sándorné, Deák Péterné, Jankovich Imréné, Nagy Gáborné, Kiss Gyuláné, Kecskés Andrásné, Vilmányi Józsefné, Kozma Pálné, Szép Kálmáné, Gyöngyi Gyuláné, Korpási Józsefné, Szöllösy Gyuláné, Kiss Péterné, Szép Józsefné, Nagy Imréné, stb. *Leányok*: Konkoly Etelka, Korpási nővérek, Szentessy Juliska, Szekeres Róza és Erzsike, Kuczik Gizella, Balog Eszti, Katona nővérek, Kovács Juliska és Zsuzsika, Püspöky nővérek, Kovács Katicza, Pó alaki nővérek, Sári Irma és Róza, Szöllösy nővérek, Kenderessy Sarolta, Kerékgyártó Eszti; Kun Mariska, Deák Vilma, Nagy Emma, Jankovich Juliska, Kecskés Róza, Szép nővérek, Vilmányi Juliska, Kozma Juliska, Gönczy Ilona és Mariska, Szép Juliska stb. A fesztelen mulatság, melyhez a talp alá valót Rácz kűnő zenekara szolgáltatatta, reggeig tartott.

A „*Korona*”-vendéglő nagytermében pedig a *cipész-bál* vonzott szintén olyan nagy közönséget, hogy a tágas melék-helyiségekben is alig-alig fért. A szépen díszített teremben pompás jövedvvel mulattak a derék iparosok s csinos táncosnőkkel vígan lejtették a reggeli órákig. Ott voltak a többek között: *Asszonyok*: Horváth Eduárdné, Fekete Lászlóné, özv. Tóth Sándorné, Kabai Istvánné, Kis Józsefné, Lelki Andrásné, Tóth Imréné, Uri Andrásné, Tamásné, Gránicz Istvánné, Lozsi Ferenczné, Veré-i Istvánné, Varga Istvánné, stb. *Leányok*: Hanobik Zsuzsika, Szécsi Mariska, Homanai Rózsika, Novák Ilona, Varga Juliska, Kerékgyártó Ilonka, Elek nővérek, Tanna nővérek, Baranyi Eszti, Kiss Zsuzsika, Manczin Borbála, Török Klára Szalai Mariska, Tóth Juliska, Hüse Sarolta, Kovács Juliska, Molnár Juliska, Szilágyi Juliska, Szilágyi Mariska, Gránicz Jolánka, Horváth Mariska, Horváth Eszti, Palai Piroška, Leszka Juliska stb. stb.

A *Margit-fürdő* disztermében meg a *kőműves-ifjuság* tartotta bálját, szintén nagy sikerrel. Széles jövedv jelezte az erkölcsi sikert, az anyagot pedig a zsúfolt terem. A fényes, de kissé szűk helyiségben csupán 80 pár állhatott sorba a négyesekre. A vig mulatság reggelig tartott. A balon jelen voltak: *Asszonyok*: Nagy Gáborné, Karsai Andrásné, Mészáros Györgyné, Kiss Sándorné, Fekete Gáborné, Debreczeni Dánielné, Molnár Andrásné, Balla Jánosné, özv. Farkas Jánosné, Szabó Józsefné, Szabó Bálinné, Dénes Józsefné, Ménes Kálmáné, Kovács Ferenczné, Begla Jánosné, Kozai Péterné, Porcsin Andrásné, Béres Jánosné, Bátor Gáborné, Szekeres Istvánné, Szatmari Jánosné, Szentimri Gáborné, Duka Istvánné, Molnár Sándorné, Erdei Istvánné, Kerek Jánosné, Juhász Gáborné, Fekete Istvánné, Székely Gyuláné, Ókrós Jánosné, Varga Mihályné, Nagy Kálmáné, Nagy Jánosné, Porcsin Istvánné, Kiss Gyuláné, Szilágyi Jánosné. *Leányok*: Nagy Juliska, Karsai Zsuzsika, Mészáros Erzsike, Kiss Jolán, Fekete Róza, Molnár Mariska, Balla Zsófia, Farkas Erzsébet, Szabó Róza és Jolán, Varga Jolán, Kozai Ágnes, Horváth Róza, Gacsárdi Juliska, Nagy Juliska, Sas Róza, Varga Zsuzsika, Balog Eszti, Erdei Jolán, Kecskés Rózi, Bagdi Anna, Győri Erzsébet, Kecskés Irma, Szathmáry Jolán, Kovács Eszter, Szathmári Judith, Porcsin Erzsébet, Kerekes Anna, Barta Irma, Ménes Irma, Kiss nővérek, Szűcs nővére, Győri Anna, Rácz Jolán Molnár Mária, Fehér Jolán, Perge Jolán, Dániel Rózi, Dániel Vilma stb. stb.

Készülődések.

Már két hét óta a huszár „reitschulba” járok lovagolni tanulni. Divisions-Trompeter Dudás tanítgat keményen, hogy miként kell a ló bal oldalán felhasalni, a jobb oldalán meg lehasalni. Mondhatom, hogy sokra vittem. A két heti kurzus alatt egyszer ültem a ló hátára háromszázhatvanötösorpedig a földre. Divisions-Trompeter Dudás zsörtölődött, mint a viharos ég, hogy miért nem kelek fel onnét?!

Nyugodtan mondtam neki:

— Jó nekem itt is!

Divisions-Trompeter Dudás haragtól reszkette nyújtotta ki felém a kezét s elvette a számban ketté törött zsuppos szivar egyik részét.

Ilyen változatosan folyik a dolgunk mindennap. Február végéig okvetlen meg kell tanulnom lovagolni, mert máskülönbem nem lehetek millenniumi banderista. Pedig rengeteg nagy az ambíció, hogy azok közül ki ne maradjak. Nemesek nekem; de másoknak is. (Ezeknek a másoknak persze nem az az ambíciójuk, hogy én ki ne maradjak, hanem, hogy ők ki ne maradjanak. Ez csak természetes!) Teszem a városházán is egészen meg vannak indulva. A minapában, hogy a megyeházán az árvaszéknél jártam, hát mi ötlött a szemembe? egyik ülnök ur — ugy ült a diván karján, mint a hogy a nyeregben szokás ülni. A plafonról jó hosszú zsinag lógott le. Azt elkapta a kezével, aztán le-föl le-föl olyan sűrű galoppban mozgolódott egy helyen nyargalva, hogy én a legjobb akarattal se tudtam volna azt utána esinálni. Kérdeztem tőle, hogy mire való ez a dolog? Azt mondta, próbálovglást tesz, mert nem akar kimaradni a banderisták sorából.

Ajánlottam neki Divisions-Trompeter Dudást. Kérdezte tőlem, hogy tud-e lovagolni?

Azt feleltem:

— Hogy ne tudna?! mikor én tanítom.

Ezt büszkén mondtam és némileg megveregettem a mellemet is. Hiszen magam mellett csak meg kell dicsérem egy kissé Divisions-Trompeter Dudást is, hogy mástól is kunyoráljon zsuppos szivarokat, ne csak én tőlem?

Egyik tekintélyes megyei tanácsnok rövid idő múlva szintén követte példánkat. Ő is lovagolni tanul, mert a bandérium vezetőjének ő van kiszemelve. Megígérte persze, hogy a bandériumot — egyenes irányban fogja vezetni. A nagy tisztesség épen azért is szállott reá.

Egyébként lovaglási mániában sanylik mindenki. Lovagolnak a jegyzők, kapitányok, számvevők, a pénztár emberei, lovagol a jövedéki hivatal, a bagetel bíróság, egyszóval mindenki, aki eddig még épkézláb van. S hogy még sokáig maradjanak épkézláb, gondoskodik arról Divisions-Trompeter Dudás, ki már virginia gyárat nyitott a keresményéből és megvette a virginiai rácz konzul kiskunhalasi versenystállóját. Büszkén is éneklé a Reitschulban a nótát, hogy:

Szép a huszár ha fölül a lovára.

Amiben igazat is adunk neki, mondván:

— A huszár ha fölül a lovára, az szép; de ha mi leszálhatunk a lovunkról, — az jó.

Banderista jelölt.

Elszámolás.

A debreczeni izr. betegsegélyző és ápoló négyzet vezetése alatt álló szegény izr. elemi iskolás gyermekek tápintézetének 1895 december 15-től 1896 január 15-ig való havi elszámolása. Bevétel. I., Egyszer s mindenkorra való adományok-

ból befolyt 145 frt és 40 kr.; 2. Havonkinti adományokból januárra eső rész 18 frt. Összesen: 163 frt és 40 kr. Kiadás. 1. Berendezési kiadások 22 frt 37 kr. 2. 1/2 ölfá, felvágva hazaszállítva 7 frt 60 kr. 3. élelmi szerekért 64 frt 64 kr. 4. kiszolgáló személyzetnek 17 frt. 5. pénztármaradvány 51 frt 79 kr. 163 frt 40 kr.

Kegyes adományokkal hozzájárultak egyszer smindenkorra: Zion betegsegélyző-egyesület 25 frttal; Berger Henrik ur 12 frt 50 krral, Fried Lajos ur 10 frttal, Erber Vilmosné urhölgy 6 frt 50 krral; Fischbein Ignáczné, Fried Emilné, Holländer Gyuláné, Ranunkel Henrikné és Stern Győzőné urhölgyek, Falk Armin és Kohn Adolf urak 5—5 frttal; Katz Hermanné és dr. Popper Mórné urhölgyek, Deutsch Ignác ur 3—3 frttal; Biedermann Józsefné, Berger Fischbein Fanny, özv. Deutsch Jakabné, Druker Mórné, özv. Falk Antalné, Hartstein Péterné, dr. Kardos Samuné, Katz Mihályné, Keszenbaum Jónászné, Kellner Károlyné, László Albertné, Márkus Miksáné, özv. Reiner Henrikné, Reichmann Arminné, Szántó Sámuelné, Weisz Mórné urhölgyek, Falk Imre és dr. Ganzler Lajos urak 2—2 frttal; Piek Ignáczné urhölgy 1 frt 50 krral; Braun Miksáné, Fried Károlyné, Keiner Adolfné, Stern Izidorné és Zichermann Hermanné urhölgyek és Nasch Ignác ur 1—1 frttal; 4 fizető gyermek 40 kr.

Havonként hozzájárulnak: dr. Balkányi Miklósné, Berger Jenóné, Berger Henrikné, Falk Lajosné, Lukács Arminné, dr. Popper Alajosné, Stern Józsefné és Weisz Sándorné urhölgyek 2—2 frttal; Katz Lajosné és özv. Schenk Leoné 1—1 frttal.

Élelmi szerekkel hozzájárulnak: Adler Simonné zöldséggel, Dr. Balkányi Miklósné 1 zsák burgonyával és egy kosár paszulylyal, Berger Henrikné buzaliszttal és öt zsák burgonyával, Berger Mórné 1/2 zsák kenyérliszttel, egy zsák burgonyával és három kosár zöldséggel, Berger Vilmosné fél zsák buzaliszttal, Fried Károlyné 10 liter paszulylyal, Glüek Venczelné buzaliszttal, egy véka paszulylyal és 4 kiló mákkal, Holländer Gyuláné 5 fő káposztával, Reiner Adolfné 10 kiló liszttel, és 6 fő káposztával, Lukács Arminné ezukorral, tojással; Lippmann Sámuelné 1 zsák burgonyával, és almával; Egy névtelen almával, Dr. Popper Alajosné hagymával, egy nagy kosár burgonyával, gerstlivel, 12 fő káposztával, egy kosár tojással, Stern Izidorné egy zsák burgonyával, Schwarz M. L. egy kenyérral, egy liter zsirral.

Fogadják a nemes szívü adakozók 42 jóllakott szegény gyermek nevében hálás köszönetemet. Kelt Debreczenben, 1896. január hó 16-án Dr. Balkányi Miklósné-ülnök.

CSARNOK.

A ki boldog volt.

Irta: Merk E.

15.

Fordította: Popper Dezső.

Laurenberg báró is megváltozott az elmúlt évekkel; nem vonult most már esenesen és szőfővénységgel szobájába, hanem résztvett a házban minden előforduló eseményeken, a nőkkel könyvekről beszélt, melyek őt érdekelte, sőt Juliától ellenszólást is eltűrt, ha politikáról beszélgettek és fáradságot vett magának a fiatal asszony boldogult férje által sugalt nézetekkel megküzdni, a nélkül, hogy beismerte volna, miszerint a szabadabb, modernebb világ a fiatal háziasszony határozott befolyását ne látta volna, mit reá gyakorol. Minden régebbi szokása ellenére kedvelte nyárban a hölgyekkel kirándulásokat tenni a hegyekbe, kereste a társal-

gást, résztvett a vadászatokon és kocsikázásokon, sőt a parasztok közé is leült és látszólag szívesen hallgatta, ha tisztelteljesen azt mondogatták neki, hogy: „A nagyságos ur olyan jól néz ki, mintha minden évben egy esztendővel fiatalodna.”

Epen mert a báró az utóbbi időben jobb kedélyű és közlékenyebb lett, tünt Matildnak egész váratlanul, hogy az öreg egy napon mint parancsoló és zsarnok apa lépett fel.

Nem régen, miután ujabbban a nyaralóba költöztek, a báró az utczára nyíló verandán ült a reggelinél. Epp akkor jött arra lóháton Rueda, valószínűleg a nyaralóba tartott: kalapját egy eleven mozdulattal lekapva köszönt, míg a hölgyekre egy mosolygó pillantást vetett és a kertből vig ugrásokkal kijövő kis Alberttel csevegett pár szót. Julia a könyöklőre támaszkodva figyelte kis fiát. Midőn hátrafordult, legnagyobb meglepetésére látta, a mint a báró felugrott helyéről és látható haraggal eltolta maga elől eszéjét.

— Nekem nem tetszik Rueda urnak bizalmassága — mondá szokatlan hangosan és gyorsan — Nem akarom, hogy oly bensőséggel forgolódjon házamban. Majd egy párszor vissza fogod utasítani látogatásait — mondá Matildhoz fordulva — az lesz a legbiztosabb mód, hogy elmaradjon.

A leány hirtelen halvány lett, míg majd szeméi heves lángban égtek és hirtelen, izgatott hangon kérdé:

— Miért atyám? Miért sértsek én meg egy embert, a ki nekem sohasem vétett? Miért akard ezt a viszonyt, melyet már évek óta türod, egyszerre, ilyen hirtelen megszakítani?

— Okaim vannak rá — vágott közbe a báró határozott hangon — és úgy gondolom, hogy ur vagyok a házban és jogomban áll társaságomat kiválogatni, mely nálam ki- és bejár.

Ezután izgatott, haragos arccal kiment a verandáról és visszavonult szobájába.

Matild olyan arckifejezéssel pillantott atyja után, a melyet Julia eddig még sohasem vett észre rajta. Ekkor már nem volt halvány; arca lángpiros volt, egy mély redő képződött különben szép, nőies sima homlokán, míg szeméből harag szikrázott.

— Ez a kegyed műve, Julia! — mondá remegő hangon — Oh, ez nagyon undok dolog volt kegyedtől! Jól tudta, hogy az volt egyedüli örömöm, hogy őt néha-néha láthattam...

— Biztosítom kegyedet — felelé Julia — hogy én sohasem beszéltem atyjával a kegyed — barátjáról és nekem ép olyan rejtélyes ez a hirtelen idegenkedés, mint kegyednek.

Még sokkal többet is bevallhatott volna. Azt is meggyónhatta volna, hogy a báró szavainál, akarata ellenére ez a gondolat fogamzott meg agyában: „Mily sivár lesz ez a ház és ez a nyár, ha Rueda, az ő vig kedélyével és kellemes hangjával nem fog ide életet és örömet hozni!” De nem, óvakodott; meg volt ijedve ezen saját izgatásán, mely most először vetett vakító fényt titkos érzelmeire.

Matild homályos szemekkel tekintett fel a kék égre, majd a barátja nyaralóján lengő zászlóra, mely épen szemben volt velük.

— És én nem fogok szót fogadni — mondá hosszú hallgatás után. — Én ma egy huszonöt éves leány vagyok, nem vagyok hajlandó, mint egy gyermek egy szeszélynek magamat alávetni. És ha Ruedával nem találkozhatok házunkban, úgy igyekezni fogok vele azon kívül találkozni.

Julia, a ki mély gondolatokba volt elmerülve, ezen szavakra hirtelen felugrott.

(Folyt. köv.)

Debreczeni Városi Színház.

Idényb. 97. szünet Páratlanb. szünet 97. sz.

Ma, hétfőn, 1896. január 27-én

A nebántsvirág.Operette 4 felv. Hennequin, és Maillaud.
Fordította: Évva és Rákossi J. Zenéjét
szerzette: Hervé. (Rendező: Krémer.)

Holnap, kedden, 1896. január 28-án

Küry Klára urhölgy a budapesti népszín-
ház művésznőjének második fellépésével:
páros bérletszünetben:**LIILII.**

Énekes vigjáték 3 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.****Vasuti menetrend.**

— Érvényes 1895. október hó 1-től. —

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:

Budapest felé (gyorsvonat)	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
	este 10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé ¹⁾	délután 3 ó. 48 p.
minden kedden	délben 12 ó. — p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este 8 ó. — p.
	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó. 15 p.
Miskolcz-Kassa felé	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé	este 8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	délután 4 ó. 02 p.
	m. á. v.-től reggel 5 ó. 48 p.
H.-Böszörmény—Bü l- Sz.-Mihály felé	vásártérről 6 ó. 04 p.
	m. á. v.-től délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről 4 ó. 10 p.
Füzes-Abony felé	m. á. v.-től reggel 5 ó. — p.
	vásártérről 5 ó. 13 p.
Ohat—Kócs—Polgár felé	m. á. v.-től d. u. 4 ó. 12 p.
	vásártérről 4 ó. 22 p.
Derecske-Nagy-Léta felé	r. 8. ó. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor induló	gy. v. d. u. 1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 p.	sz. v. este 8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 p.	reggel 5 ó. 45 p.

Budapestről Debreczenbe indul:

a délután 3 ó. 47 p.-kor érkező	sz. v. reggel 9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p.-kor érkező	gy. v. délután 2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p.	sz. v. este 7 ó. 05 p.
" " 2 ó. 40 p.	erk. sz. v. (P.-Ladányig gy. v. átszállással) este 9 ó. 15 p.

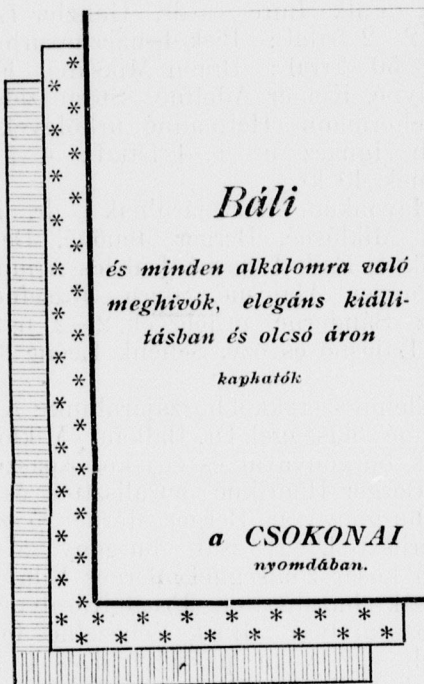
Debreczenbe érkezik.

Budapest—Nagyvárad felől	délután 3 ó. 47 p.
" " (gyorsvonat)	este 7 ó. 09 p.
" " éjjel	2 ó. 40 p.
Nagyvárad—P.-Ladány felől	reggel 7 ó. 41 p.
Csak P.-Ladánytól	reggel 4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel 7 ó. 50 p.
" " délután	12 ó. 16 p.
" " este	10 ó. 18 p.
Csak Szatmártól	este 7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolcz felől	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este 7 ó. 40 p.
	reggel 8 ó. 09 p.
B.-Szt.-Mihály—	m. á. v.-hoz 8 ó. 17 p.
H.-Böszörmény felől	vásártérről este 6 ó. 35 p.
	m. á. v.-hoz 6 ó. 44 p.
F.-Abony felől vásártérről	délután 5 ó. 31 p.
	m. á. v.-hoz 5 ó. 30 p.
Ohat—Kócs—Polgár felől vásártérről	reggel 7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz 8 ó. — p.
Derecske-Nagy-Léta felől	r. 7. ó. 25 p. d. u. 3. ó. 18 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.

**Üveg-,
porcellán-, lámpa-
és háztartási cikkeket,
china-ezüst-,
bronz-, majolika-,
disz- és ajándéktárgyakat**
nagy választékban
legjutányosabb gyári árak mellett
ajánl

Kaszanyitzky Endre.
Árjegyzékek kívánatra bérmentve. 46-50-3

8994 K
1895.**Körösvény.**

Mult évi október hó 12-én a n.-váradí
hetivásárban Gellért János m.-pécsi lakos
egy magát Zsárka Lajosnak és szt.-jóbi la-
kosnak állító egyéntől marhalevél nélkül
egy 3 éves fekete, két hátulsó lábára kesely
kanczalovat vásárolt állítólag 35 frtért. —
A marhalevél kiadása iránt tett kísérletkor
azonban kiderült, hogy Zsárka Lajos nevű
egyén Szt.-Jóbon ismeretlen és kinyomozása
még eddig nem sikerült.

A kérdéses ló elkobozva közkézhez
vétetvén, az esetben, ha a mai naptól szá-
mitott 20 nap alatt jogos tulajdonosa nem
jelentkezik, közárverésen eladatul fog.

Ugy a fent leírt ló tulajdonosa, mint
az álnevet bemozdó eladója, nyomoztatás
siker esetén az eredménynek ide tudtuladása
kéretik.

Debreczen, 1896 január 22.

Ferencozy
főszolgabíró.

71-1-1

**Szabó Lajos Fiai
czég**

tudatja a n. é. közönséggel, hogy a
farsangra nagy választékban érkez-
tek raktárra a 1-39-22

legújabb

**Farsangi divat-
czikkék:**

színes selymek, lusztterek, vilá-
gos színű divatszövetek, legye-
zők, szalagok, keztyük.

Csúsz és köszvény,

csúszos fej- és fogszagatások, ütési és fízamodási, valamint fagydagánatok ellen meglepő gyor-
san és biztosan hat a

REPERATOR

ne ü gyógyszer, melynek üvege 50 kr. vagy 1 frtért minden gyógyszerárban kapható. A Re-
peratorral a Rókus-kórházban 136 esetben tetített kísérlet, melyeknél 7 esetben javulás, 229
esetben teljesen gyógyulás éretett el.

Vérszegénység és sápkór

továbbá gyenge gyümölcsök erősítésére künő hatású és pompás ízű szer a Tokaji China vashor,
mely az országos egészségügyi tanács javaslatára belügymin. engedéllyel látattat el. Sor-
utánzat létezik, miert is ké em vételnél névalírásomat követelni. Kis üveg 1ft 60 kr nagy 3 ft.

ACATIA-SZAPPAN

kedves illata, kellemes habzása és rendkívül tartósságánál fogva lett rövid időn kedvelté. 1 drb.
50, 3 drb egy dobozban 1 ft 40 kr.

Acatia arcz-crème

rövid pár heti alkalmazásnál pompás üde, gyermeked arczbőr nyerhető. Az arczbőr mindennemű
óktelenségét bizton eltávolítja. 1 üveg ára 1 ft.

A „crème de Marguerite“

az arczbőr táplálására, üdén tartására szolgál. Előkelő körökben igen kedvelt, egy köcsög 4. 2 ft.

Ezek gyógyszerárban kiválóbb specialitásai, melyek főváros és országszerte a legjobb
hírnévnek örvendenek postán is küldetnek.

KRIEGER GYÖRGYgyógyszertára
a „Magyar Koronához.“

18-6-2

Budapest, Kálvin-tér.